

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/153/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123011760
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123011760.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Andrey Kondllovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného A. B., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 28.06.2023 pod sp. zn. 2PP/42/2023, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.08.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom D. XXX/XX, C., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, z 15.05.2023 na podmiennečné prepustenie z výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/363/2022 z 28.09.2022 podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 10 (desať) mesiacov a rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 9T/29/2021 - 403 zo 04.10.2021 podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 2 (dva) roky vykonávaných na základe uznesenia Okresného súdu Trnava sp. zn. 35Nt/21/2023 z 10.05.2023 v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zamietol.

Okresný súd svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že u odsúdeného neboli splnené materiálne podmienky podmiennečného prepustenia v zmysle ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona. U odsúdeného bola síce splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, tým, že vykonal potrebnú časť z uloženého trestu odňatia slobody, avšak nebola splnená ani jedna z materiálnych podmienok. V prípade prvej materiálnej podmienky a to tej, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, okresný súd konštatoval, že z doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody súdu nevyplývalo, že by u odsúdeného došlo k polepšeniu jeho správania. V predchádzajúcom ústave na výkon trestu odňatia slobody (Leopoldov) odsúdený v období troch mesiacov od 8. februára do 8. mája 2023 opakovane (celkom šesťkrát) nenastúpil na činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného, na ktoré bol určený. K tomu dodal, že odsúdeného správanie vykazovalo znaky, ktoré by sa u polepšeného odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody vyskytovať nemali. Navyše odsúdený nie je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že odsúdený bol zaradený pred rozhodnutím o zmene spôsobu výkonu trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Jeho správanie je na požadovanej úrovni, avšak toto súd vzhľadom na jeho trestnú minulosť pripisuje skôr tomu, že už je oboznámený s podmienkami výkonu trestu odňatia slobody, teda svoje správanie dokázal prispôbiť tak, aby bolo na požadovanej úrovni. Z jeho prístupu k činnostiam pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného, na ktoré bol určený, je zrejmé, že ani napriek opakovanému výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného správanie malo výkyvy. Počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody bez disciplinárnej odmeny, pričom už nejakú dobu odsúdený trest odňatia slobody vykonáva, teda odsúdený si doposiaľ nedokázal vytvoriť

podmienky na udelenie čo i len jednej disciplinárnej odmeny. K druhej materiálnej podmienke, ktorej naplnenie je podmienené dôvodným očakávaním vedenia riadneho života odsúdeného na slobode (resp. neexistenciou príliš veľkého rizika jeho recidívy), okresný súd uviedol, že vzhľadom na oboznámený odpis registra trestov a výpis z Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov súd nezistil žiadnu objektívnu skutočnosť, ktorá by dávala dostatočnú záruku, že by odsúdený v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu viedol riadny život. Trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, peňažný trest, vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody ani podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nemali na odsúdeného požadovaný nápravný vplyv, pretože odsúdený po osvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, zaplatení peňažného trestu, prepustení z výkonu trestu odňatia slobody alebo osvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia pokračoval v páchaní trestnej činnosti a to aj násilného charakteru. Taktiež poukázal na to, že aktuálne odsúdený vykonáva trest odňatia slobody uložený za prečin krádeže, ku ktorému je osobou špeciálneho recidivistu, a po jeho vykonaní by mal nastúpiť na výkon trestu odňatia slobody uložený za viacero trestných činov, medzi nimi i prečin nebezpečného vyhrážania (špeciálna recidíva, trest vykonaný 26. apríla 2020, trestný čin spáchaný 25. septembra 2020). V závere konštatoval, že v prípade odsúdeného objektívne skutočnosti svedčili v neprospech jeho prípadného podmieneného prepustenia.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený A. B. (č. I. 47 spisu), ktorú do dňa konania neverejného zasadnutia bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd ako nadriadený súd okresnému súdu podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmienenčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z vyššie citovaných ustanovení § 66 Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu (resp. postupne uložených trestov), a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k správne mu záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienenčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, a to dňa 26.02.2023, avšak nebola splnená ani jedna materiálna podmienka, nakoľko odsúdený svojím správaním vo výkone trestu nepreukázal žiadne výrazné polepšenie a tiež nemožno od neho bezpečne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Pokiaľ ide o prvú materiálnu podmienku, táto sa viaže podľa jej gramatického znenia striktnie na správanie odsúdeného vo výkone trestu. Polepšením v jej zmysle sa v resocializačnej rovine rozumie vývojový proces vnútornej premeny osobnosti odsúdeného, ktorá sa navonok prejavuje práve v jeho chovaní a správaní v podmienkach výkonu trestu. V súvislosti s rozhodovaním o prípadnom podmienenčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody plnenie tejto podmienky preukazuje príslušný ústav na výkon trestu v hodnotení odsúdeného (§ 62 zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody). S ohľadom na povahu a účel tohto právneho inštitútu je odôvodneným úsudok, že o takomto polepšení môže okrem iného svedčiť, ak odsúdený riadne a zodpovedne plní povinnosti, ktoré vo výkone trestu pre neho vyplývajú z právnych predpisov, ak dodržiava ústavný poriadok a stanovený režim, plní pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava zásady slušného správania,

iniciatívne spolupracuje a plní program zaobchádzania, dodržiava povinnosti a zákazy obsiahnuté v zákone o výkone trestu odňatia slobody a vo vyhláske, ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu a pod. Všeobecný súd rozhodujúci o podmienočanom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody musí zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré mu poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného a jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože aj tieto okolnosti môžu do istej miery ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom, ako opustí brány väzenia. (R 73/2009)

Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Krajský súd pri preskúmaní prvej materiálnej podmienky z obsahu spisového materiálu zistil, že odsúdený svojim správaním vo výkone trestu žiadne výraznejšie polepšenie nepreukázal. Hoci správanie a vystupovanie odsúdeného bolo počas výkonu trestu na požadovanej úrovni a na osobu odsúdeného neboli zaznamenané disciplinárne pokarhania, ale ani disciplinárne odmeny, pričom vzhľadom k dĺžke už vykonaného trestu, absencia disciplinárnych odmien a preukázanie splnenia podmienok na podmienočané prepustenie v plnom rozsahu nesvedčí o jeho polepšení. V jeho prospech nebola ani tá skutočnosť, že na odsúdeného boli zaznamenané viaceré negatívne poznatky pri plnení si povinnosti, keď dňa 08.02., 10.04., 11.04., 21.04., 05.05., a 08.05.2023 nenastúpil na činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného. Nemožno tiež opomenúť, že odsúdený nie je zaradený do pracovného procesu, podľa hodnotenia bod zaraďovania do práce plní čiastočne z dôvodu zaznamenaných negatívnych poznatkov a bod edukácie plní taktiež len čiastočne z dôvodu nedostatočne kritického postoja k opakovane páchanej trestnej činnosti. Navyše odsúdený bol už v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody, a preto aj skúmanie všetkých relevantných skutočností na účely posúdenia prvej materiálnej podmienky musí byť prísnejšie, a tak je aj podľa názoru krajského súdu vzhľadom na tieto zistené skutočnosti potrebné na odsúdeného aj naďalej pôsobiť špecifickými formami a metódami vlastnými podmienkam vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré sú nevyhnutné pre dovŕšenie jeho nápravy.

Krajský súd k vyššie uvedenému dodáva, že zmysel podmienočaného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za plnenie príkazov a nariadení príslušníkov a zamestnancov zboru, prípadne za dobrú prácu v podmienkach výkonu trestu, bol páchatel' automaticky prepustený (podľa hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody odsúdený mal v podmienkach výkonu trestu správanie na požadovanej úrovni, hoci nebol disciplinárne potrestaný ani odmenený), po odpykaní stanovenej doby, bez ohľadu na účel trestu, ale podmienočané prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Krajský súd preto rovnako ako okresný súd po preskúmaní zabezpečeného spisového materiálu dospel k záveru, že odsúdený vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nesplnil už prvú materiálnu podmienku. Pokiaľ ide o splnenie druhej podmienky, túto súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t.j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 TZ je potrebné i v prípade uvedenom v bode I. skúmať aj pri zohľadnení okolnosti predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení. (R 5/2017).

V danom prípade je dôležité poukázať na to, že v preskúmanom prípade nebolo preukázané splnenie materiálnej podmienky polepšenie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a otázku preukázania polepšenia nie je možné posudzovať izolovane od otázky budúcej perspektívy vedenia riadneho života, preto podľa názoru krajského súdu nemožno z tohto dôvodu dospieť k odôvodnenému záveru o možnosti očakávať od odsúdeného vedenie riadneho života v budúcnosti. Hoci správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v súčasnosti nevykazuje nedostatky, nemožno opomenúť skutočnosť, že napriek skúsenosti s predchádzajúcim výkonom trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za násilnú trestnú činnosť, odsúdený opätovne porušil záujmy chránené Trestným zákonom. V neprospech odsúdeného v prvom rade svedčí deväť záznamov v registri trestov, z ktorého tiež rezultuje, že odsúdenému boli doteraz ukladané tresty odňatia slobody nielen podmienočané, ale aj

tresty nepodmienečné, pričom ani možnosť, ktorá bola odsúdenému podmieneným odsúdením na nápravu poskytnutá, nevyužil a dopustil sa opätovne, dokonca len krátko po vykonaní predchádzajúceho nepodmienečného trestu, protiprávnej trestnej činnosti.

V tejto súvislosti považuje krajský súd za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska účelu trestu pri recidíve odsúdeného, ktorý je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u neho došlo k opakovanému spáchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý ho v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona mal viesť k vedeniu riadneho života. Z uvedeného tak logicky vyplýva, že ani predchádzajúca najprísnejšia forma trestu (výkon odňatia slobody) odsúdeného zrejme neodradila od následného porušovania záujmov chránených Trestným zákonom úmyselnou formou, čo svedčí o zjavnej neúčte odsúdeného k týmto chráneným hodnotám aj napriek jeho osobnej skúsenosti s výkonom trestu odňatia slobody.

V zmysle ustanovenia § 66 ods. 2 Trestného zákona krajský súd tiež prihliadol aj na povahu trestného činu, pre ktorý je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody a zistil, že odsúdený si aktuálne vykonáva trest odňatia slobody Okresného súdu Bratislava 2 pod sp. zn. OT/363/2022 za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g) Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a zákaz pobytu na území Hlavného mesta SR Bratislava na 2 roky. Predmetné odsúdenie predstavuje deviaty záznam v registri trestov, pričom za spáchanie obdobnej majetkovej trestnej činnosti (trestného činu krádeže) bol právoplatne odsúdený aj v rokoch 2013 a 2014, z čoho vyplýva, že na odsúdeného možno hľadieť ako na špeciálneho recidivistu k páchaniu majetkovej trestnej činnosti, pretože tejto sa dopúšťal opakovane a s krátkym časovým odstupom.

V tomto smere zohráva významnú úlohu aj jeho život pred nastúpením výkonu trestu, ako i okolnosti spáchanej trestnej činnosti, pričom k týmto treba uviesť, že po vykonaní trestu odňatia slobody (uložený mu Okresným súdom Bratislava 2 pod sp. zn. OT/363/2022) odsúdený by mal nastúpiť na výkon trestu odňatia slobody uložený mu Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 9T/29/2021 (potvrdený Krajským súdom v Trnave pod sp. zn. 6To/67/2022) za spáchanie viacerých trestných činov (nebezpečné vyhrážanie, ublíženie na zdraví a výtržníctvo), pričom za spáchanie násilnej trestnej činnosti (nebezpečné vyhrážanie) bol právoplatne odsúdený Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 31T/22/2020 a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý trest vykonal dňa 26.04.2020, t. j. len krátko časové obdobie predtým, ako sa dopustil ďalšej násilnej trestnej činnosti. Potom tá skutočnosť, že odsúdený už bol vo výkone trestu aj za spáchanie obdobnej trestnej činnosti, táto značí o tom, že ani predchádzajúce výkony trestu (uložené odsúdenému pre násilnú ako aj majetkovú trestnú činnosť) nemali dostatočný vplyv na odsúdeného, aby zmenil svoje životné hodnoty. Túto skutočnosť podčiarkuje aj odpis z centrálnej evidencie priestupkov, podľa ktorého sa odsúdený dopúšťal protiprávneho konania aj na úseku priestupkov, navyše popri priestupkoch proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (aj závažnejšieho charakteru - vedenie motorového vozidla pod vplyvom návykových látok) odsúdený páchal i priestupky proti občianskemu spolunažívaniu (fyzické útoky na oznamovateľov, výhražné správy, prenasledovanie motorovým vozidlom) a proti majetku (napr. krádeže), teda prejavil sa „špeciálny pozitívny“ vzťah odsúdeného k trestným činom násilného a majetkového charakteru.

Z predchádzajúceho života odsúdeného teda možno vyvodiť, že jeho sklony k porušovaniu zákona a k páchaniu trestnej činnosti, nateraz prevyšujú nad ochotou žiť riadny a slušný život, keď možno konštatovať, že doposiaľ uložené tresty sa u neho evidentne minuli účinkom a nevzal si z nich žiadne ponaučenie, keďže s odstupom času doposiaľ vždy pokračoval v páchaní ďalšej trestnej činnosti, dokonca aj obdobnej majetkovej a násilnej trestnej činnosti. Nanajvýš krajský súd v tejto súvislosti u odsúdeného poukazuje na záver hodnotenia riaditeľa ústavu, podľa ktorého odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a neodporučil jeho podmieneného prepustenie ako i na nepriaznivú resocializačnú prognózu na základe vysokého rizika recidívy trestnej činnosti, ktorá taktiež nesvedčí v prospech novej prognózy, že odsúdený povedie na slobode riadny život. K tomu je z pohľadu krajského súdu nutné pripomenúť, že u viacnásobných recidivistov, ktorí sa opakovane dopúšťajú závažnej alebo druhovo totožnej trestnej činnosti ich osobnostné narušenie poskytuje iba veľmi slabé záruky, že by sa v budúcnosti trestnej činnosti nedopustili.

Nemožno tiež opomenúť, že postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti je vyhodnotený ako čiastočne kritický, keď má tendenciu svoje konanie bagatelizovať, ospravedlňovať a racionalizovať, čo svedčí o tom, že doterajší výkon trestu nemal na odsúdeného v oblasti uvedomenia si následkov kladný vplyv.

Krajský súd na základe vyššie uvedeného konštatuje, že primerané správanie sa odsúdeného vo výkone trestu, nepriaznivá resocializačná prognóza odsúdeného, vysoké riziko recidívy trestnej činnosti ako i povaha trestného činu, pre ktorý je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody, či postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti, teda vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmieneného prepustenia. Krajský súd preto nemal pochybnosť, že u odsúdeného už uložený trest neplní resocializačnú funkciu, funkciu individuálnej a generálnej prevencie, či morálneho odsúdenia, ale len funkciu ochrannú, kedy sa ďalším výkonom trestu chráni okolitá spoločnosť. Bez povšimnutia nezostala ani tá skutočnosť, že odsúdený v minulosti pri výkone nepodmieneného trestu odňatia slobody bol podmienený prepustený, a preto možno konštatovať, že formálne deklarovanie snahy odsúdeného viesť riadny život, nebolo pre súd dostatočnou zárukou na jeho podmienené prepustenie. U odsúdeného sú zakorenené sklony k páchaniu trestnej činnosti, k nerešpektovaniu právneho poriadku, základných noriem občianskej spoločnosti, k nedodržiavaniu zákonných povinností, preto bolo podľa mienky krajského súdu potrebné, aby odsúdený pokračoval vo výkone uloženého trestu odňatia slobody.

Vzhľadom už aj na tieto skutočnosti, má krajský súd za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody (tak, ako na to správne poukázal i okresný súd) by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

Z týchto dôvodov potom aj krajský súd mal za to, že u odsúdeného nie sú splnené podmienky pre jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 Trestného zákona, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.